

Medlem af Inatsisartut,
Michael Rosing
Her/

Svar på § 37-spørgsmål nr. 097

14-03-2017
Sags nr. 2017-5228
Dok. nr. 17832566

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 37 stk. 1, har du fremsat spørgsmål til Naalakkersuisut. Spørgsmålet er henvist til besvarelse på mit område.

Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 34 63 55
E-mail: apnn@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. Hvad er grunden til, at der kun er indført ét nyt forvaltningsområde (Nuuk) i forbindelse med forslag til ændring af Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk?

Da der er et øget pres på hellefiskefiskeriet i Nuuk, blandt andet som følge af de høje indhandlingspriser i Nuuk, er der behov for at indføre et forvaltningsområde ved Nuuk, således at der kan foretages særskilt regulering af hellefiskefiskeriet. I første omgang er formålet med indførelsen af forvaltningsområdet at fastsætte en særskilt kvote i det nye forvaltningsområde, således at fiskeriet lukkes ved opfiskning af denne kvote. Det vurderes at der ikke er konkret behov for at opdele forvaltningsområde Øvrige Grønland i flere forvaltningsområder, da der i øvrige dele af forvaltningsområde Øvrige Grønland ikke er pres på hellefiskefiskeriet. Fiskeripresset på hellefiskebestanden er koncentreret i området ved Nuuk samt i forvaltningsområderne Diskobugten, Uummannaq og Upernavik.

2. Hvilke fordele og ulemper anser Naalakkersuisut der for at være ved at ophæve forvaltningsområdet "Øvrige Grønland" – og i stedet indføre følgende seks separate forvaltningsområder: Maniitsoq, Paamiut, Sisimiut, Sydgrønland, Qaanaq og Tasilaq?

Naalakkersuisut vurderer, at det kan være hensigtsmæssigt med en yderligere opdeling, såfremt det er nødvendigt at regulere fiskeriet lokalt. Naalakkersuisut anser det imidlertid for en vigtig opgave at bevare den enkelte fiskers næringsmuligheder, og så vidt muligt undgå begrænsninger i dennes næringsadkomst. Som følge heraf er det Naalakkersuisuts vurdering, at der kun skal ske opdeling i forvaltningsområder i det omfang, at hensynet bag opdelingen i flere områder og hertil knyttede begrænsninger i adgangen overstiger hensynet til at undgå begrænsninger i den enkelte fiskers mulighed for at drive fiskeri. Indførelse af de seks forvaltningsområder vil være en indskrænkning i fiskerens erhvervs muligheder, såfremt der samtidig fastsættes bestemmelse om at en licens kun må anvendes i ét forvaltningsområde.

3. Hvilke fordele og ulemper anslår Naalakkersuisut, der vil være ved at fastsætte, at en licens til kystnært fiskeri efter hellefisk fremover kun må anvendes i ét forvaltningsområde.

Fordelen ved at en licens til kystnært fiskeri efter hellefisk kun må anvendes i ét forvaltningsområde er, at bestemmelsen indebærer en regulering af adgangen, således at et kollaps som følge af for stort pres på bestanden bedre kan undgås, da adgangen til fiskeri på bestanden på denne måde kan begrænses.

Ulempen er, at fiskerne, ved fastsættelse af den beskrevne regulering, vil blive udsat for begrænsninger i deres næringsmulighed. Da Naalakkersuisut ikke går ind for begrænsninger i den enkelte kystfiskers næringsadkomst, og da Naalakkersuisut vurderer, at der ikke er et behov for at begrænse adgangen på grund af risiko for kollaps, anser Naalakkersuisut det for en unødigt begrænsning i fiskernes næringsadkomst, hvis der fastsættes sådanne begrænsninger i den kommende bekendtgørelse.

4. Er Naalakkersuisut enig i inddelingen, som anført i spørgsmål 2 – eller mener Naalakkersuisut at der burde være flere eller færre forvaltningsområder, og i så fald hvorfor?

Naalakkersuisut er ikke på nuværende tidspunkt enig i inddelingen, da Naalakkersuisut ikke mener at hensynene for at indføre disse forvaltningsområder overstiger hensynet til den enkelte fiskers næringsmulighed. Naalakkersuisut mener således, at der bør være det antal forvaltningsområder som foreslået.

5. Hvilke økonomiske og administrative konsekvenser vurderer Naalakkersuisut, at en inddeling og afgrænsning, som anført i spørgsmål 2 og 3 vil indebære for hhv. det offentlige og det private erhvervsliv?

Naalakkersuisut vurderer at en inddeling og afgrænsning, som anført i spørgsmål 2 og 3 vil have følgende konsekvenser for det offentlige og det private erhvervsliv:

På kort sigt vurderes det at have negative økonomiske konsekvenser for det offentlige, som følge af blandt andet af behov for yderligere biologisk rådgivning og kontrol. Derudover må en inddeling og afgrænsning som forslået antages at medføre en stigning i omfanget af administration for det offentlige.

Det vurderes endvidere at forslaget vil have negative konsekvenser for de private erhvervsdrivende (fiskerne), eftersom det vil begrænse fiskernes muligheder for at fiske i det område, de på et givet tidspunkt finder mest rentabelt. Dette må forventes at sænke overskuddet i fiskeriet, og hermed også indirekte landskassen.

Forslaget forventes ikke at have administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

6. Er Naalakkersuisut enig i, at en inddeling og afgrænsning, som anført i spørgsmål 2 og 3, vil bidrage til at fremme et mere bæredygtigt fiskeri?

Naalakkersuisut er ikke enig i, at en inddeling og afgrænsning vil bidrage til at fremme et mere bæredygtigt fiskeri. Naalakkersuisut mener dog at en opdeling og afgrænsning i visse tilfælde kan være hensigtsmæssigt, da der som tidligere nævnt eksempelvis kan opstå et øget pres på bestanden, der gør, at en yderligere inddeling og afgrænsning kan være aktuelt. Naalakkersuisut mener dermed ikke, at en inddeling og afgrænsning automatisk vil bidrage til at fremme et mere bæredygtigt fiskeri.

7. Må en inddeling og afgrænsning, som anført i spørgsmål 2 og 3, antages at forudsætte ekstra midler til f.eks. Grønlands Fiskerilicenskontrol (GFLK) og Grønlands Naturinstitut – jf. i forbindelse med fastsættelsen af kvoter, kontrolforanstaltninger m.v.?

Ja.

8. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af relevans?

Med forslagene til de kommende bekendtgørelser (Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk og Selvstyrets bekendtgørelse om licens og kvoter til fiskeri) lægger Naalakkersuisut op til, at der ikke skal gælde begrænsninger for adgangen til forvaltningsområderne, således at adgang til et forvaltningsområde ikke udelukker adgang til et andet. De licensberettigede får således mulighed for at opnå licens til kystnært fiskeri efter hellefisk i alle forvaltningsområder samtidig.

Med venlig hilsen

Hans Enoksen